

känne vernäh . . . wo-n-i ku bi, hat grad dr Herr Mües g'redt un do ha-n-i g'hört vo «noch allewil gern ha . . . d'Madame kännt ne dr glickligste Mensch mache . . . »

Herr Spätzle (ganz üsser sich).

Un . . . d'Madame? . . .

Schambedis.

Se hat weniger stark g'redt . . . drum ha-n-i nitt viel verstande . . . doch ha-n-i g'hört, ass se g'sàit hat, se wott's in ihrem Vater nitt z'Leid thüe . . . er soll noch gedulde . . .

Herr Spätzle.

Ah so! . . . also an dr Mann hat se nitt emol denkt . . . dà giltet scho nit me . . . 's isch nur dr Vater, wo se noch z'ruckhaltet . . .

Schambedis.

Ich bi derno gli furt . . . denn ich ha-n-Angst g'ha, ass me mich ertappt un im Z'ruckku ha-n-ich dr Herr Schnitz atrofte, wo grad ane-n-isch . . .

Herr Spätzle.

's isch güet . . . Ihr känne geh . . . (fir sich) ich weiss jetz scho, was ich z'mache ha!

Schambedis.

Un doch ka-n-i's no nitt glaüwe! . . . (er geht üse links).

VI. Uftritt.

Herr Spätzle, derno **Madame Spätzle**.

Herr Spätzle (allei).

Also isch's denn wahr! . . . mi Fräu isch mr untreu! . . . eh bien! . . . dà Aügesblick entscheidet . . . fir was eso ne Lewe z'fiehre! . . . (er nimmt d'Pistole un hebt se-n-an d'Stirne).

Madame Spätzle (kunnt hinte-n-ine ku z'stürze un schiebt em dr Arm uf d'Site).

Unglickiger! . . . was witt astelle! . . . grad hat mr dr Pape g'sàit, in was fir eme fatale-n-Irrthum ass De bisch! . . .

Herr Spätzle (rasend).

Ah so . . . 's isch e-n-Irrthum! . . . (er zeigt ufs Briefle) do isch's Briefle vom Herr Mües . . . un dr Rest hat dr Schambedis g'hört an dr Thüre vom Ladestiwle . . . do hasch, was De verdiensch (er hebt ere d'Pistole vor's G'sicht).

VII. Uftritt.

D'Gliche, **Schambedis**.

Schambedis (stürzt üs em Zimmer links un windet em d'Pistole-n-üs dr Hand).

Bscht! . . . Sie wecke jo 's Kind, wenn Se schiesse do! . . . (se lüege ne beide verstört a) ich ha's vorig grad drucke g'legt . . . 's müess es jo ebber b'sorge, das arme G'schöpf, wenn d'Kindsmagd spaziere geht mit ihrem Soldat!

Madame Spätzle (fir sich).

Was fir e Lektion fir mich! . . . (lüt) awer Isidor! hasch Dü eigentlich dr Verstand verlore? . . . was hat er denn g'hört, dr Schambedis? . . . er soll rede! . . . (dr Herr Spätzle losst si uf e Stüehl sinke vor em Tisch un versteckt si G'sicht in de Händ).

Schambedis (verlege).

Ich ha jo allewil g'sàit 's isch nitt wahr . . . awer ich ha halt miesse sage, was ich g'hört ha!

Madame Spätzle.

Un was hàn Ihr denn g'hört . . . üse mit emoll! . . .